ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆ ԳՐԱՏԱՆ
(ՅԱՋՈՐԴ Պ. ՊԱԼԵՆՑԻ)

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

ԾԻԱԾԱՆ

Ա. ԳԻՐՔ

ՔԵՐԱԿԱՆ-ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ

ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՈՒԻ

Ե. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Մեր թարգմանած, հետեւողութեամբ պատրաստուած եւ ինքնուրոյն հատուածները արտատպութեան իրաւունքը վերապահուած է։

Մեր Փարիզի Մասնաճիւղին հասցէն
P. BALENTZ
Faubg. St. Martin
PARIS (10 e)

Կ. ՊՈԼԻՍ
ԳՐԱՏՈՒՆ Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆ
1929

42
1971 թ.

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆ ԳՐԱՏԱՆ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

ԾԻԱԾԱՆ

Ա. ԳԻՐՔ

ՔԵՐԱԿԱՆ-ԸՆԹԵՐՑԱՐԱՆ

ՄԱՅՐԵՆԻ ԼԵԶՈՒԻ

Ժ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Մեր թարգմանած, հետեւողութեամբ պատրաստուած եւ ինքնուրոյն հատուածներու արտատպութեան իրաւունքը վերապահուած է:

Կ. ՊՈԼԻՍ
ԳՐԱՏՈՒՆ Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆ
1929

ԾԻԱԾԱՆ

Ա. ԳԻՐՔ

ա մ ամ

մամ

ա մա ամ մամ մամա

ա մա, ամ, մամ մամա

պ

պապ

պ

պա ապ պապ պապա

Մամ պապ Մամա պապա

պա ապ պապ պապա

մամ պապ մամա պապա

տ

ՏԱՏԱ

Տ

տա ատ տատ. տատա
Մատ պատ տապ տամ
Մամա պապա. տատա

տա ատ տատ տատա
մատ պատ տապ տամ
մամա պապա տատա

ս ր

ս ա ր

Ս Ր

սա՛ աս մաս պաս տաս
րա ար մար պար տար
սապար տապար պարապ
ամպար մամա՛, պարպար
տարտար արամ

սա աս մաս պաս տաս
րա ար մար պար տար
սապար տապար պարապ ամպար
մա՛մա՛, արամ պարպար տարտար

էմմա

է

Է

է էր սէր մէ մէր տէր
արամ. աս պատ է,
աս մատ է, էմմա պար
պարէ

է էր սէր մէ մէր տէր
արամ, աս պատ է, աս մատ է,
Էմմա, պար պարէ

10 տասը

ը

ը

Ը մը մամ մը պապ մը
մատ մը մամը պապը տէրը
մատը տասը ամպը մարտը
արմատը արարատը ըսէ
աս տասը մատ է

ը մը մամ պապ մը մատ մը
մամը պապը մատը տասը տէրը
ամպը մարտը արմատը արարատը
ըսէ՛, աս տասը մատ է

ուլ

ու լ ուլ

ու ում ուր ուս ուլ տուր
ալ էլ լու լուր տալ սալ
սուր մուր տալ լամ պապալ
Էմմա, ո՞ւր է արամը լուր տուր

ու ում ուր ուս ուլ ալ սալ
լար լու լուր սուր մուր տուր
Էմմա, ո՞ւր է արամը, լուր տուր
Արամ, ուլը տար, սուրը տուր

Երես

Ե

Ե

եմ ես ետ ել երամ երես
մեր պետ սեր սերմ պարտե
ե՛լ. տեսա. ետ տար արամը
ես եմ. ես տամ ըմպամ. ըսէ

եմ ես ետ ել մեր պետ սերմ
ես եմ արամ. տե՛ս սա երամ է,
սա երես է. ես տուր սուրը
ըսէ՛, պատել, պարել, մարել, լարել

կամար

կ

Կը կու կուտ ակ ուկ
կամ կապ կամար մէկ
կէս կապար կերկերան
ձուկ ու կապուտ. Եկու ը
պապուկ. Կեր ու Երկը

ակ ուկ կը կու կուտ կապ կէս
երէկ ո՞ւր էր արամը
պապուկը կելլէր սարը
մամը կար կը կարէ
կը կարէ ու կը կարէ
էմմա պար կը պարէ
կը պարէ ու կը պարէ
կարապե՛տ, կերակուր կեր,
կապէ կամարը կամ եւ սարը.

ի

ի

ի

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

կիրակի. կարմիր կիրակի. մատիտը
սար է. ապրիլը ամիս է.

ուլիկը կուլար մէ՜ մէ՜ մէ՜
ո՛ւլիկ, ո՛ւլիկ, մի՛ լար, ուլի՛կ,
մի՛ լար, մի՛ լար, կարմի՛ր ուլիկ.

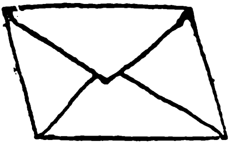

Նամակ

Ն

Ն

Նա ան ճն աան մին կին
գրում գրումէլ նամակ Լուսին
աննան ու Նունեին Բաբիկ
ունին կապույտ կուրը Բուկին

Նապա՛ստակ, սիրո՛ւն նապաստակ
լո՛ւսին, լո՛ւսին, լուսերես
մա՛ննիկ, նամակը տար, մամիկին տուր
արմի՛նէ ամէն կիրակի մեր տունը
եկուր, նա՛ կինը արամին մաման է

շիշ

Շ

Շ

էշ ուշ շիշ շէկ նուշ շուն
աշուն շերամ շուշան կաշի
անձաւն ու շաուարշիկար
շատ կը սիրէն

Շիշը լի է. Էշը ընտանի կենդանի է
Արշակ ու Սիրանուշ ընկեր են
տես Շամիրամին շէկ կատուն, սիրուն
շընիկը, կարմիր խշուկը
ճուշ եկուր, անճուշ եկուր
նճուշ, նճուշ, անճուշ, նուշ,
կե՛ր, կե՛ր, ըրէ անուշ.

դ ռ

դուռ

դռ

դա դու դուն դուռ ուռ

առ առու առուակ դռնակ

դասը ռահան ուռենի

դրդրակ դրր դարան

դեդրակ առք դարակէն

ո՞ւր է ռեդրեր. դուռ

Տիրան, կարդա՛, դա՛ս սորվէ
շուշանին երեսը նուռի պէս կարմիր է
դո՞ւն կերար կանկառը
պա՛պուկ, առուակ մը կ'ըսէ՞ս. կ'ըսեմ.
առուին տակ ուռենի,
կարմիր կարմիր ուռենի.

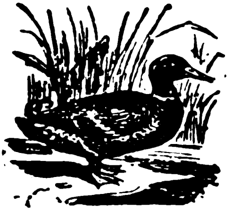

բ

բ ա դ ի կ

բու բիբ բան բակ բառ-

բուն բարի բադիկ բարակ

բարեկամ. բանկէն. դուռը

բռնած. Ըսէ. բադիկ.

բադիկ. բամբակ բադիկ

բարե՛կամ, Ե՞րբ եկար, բալը բերի՞ր

բադերը կը պտըտին բակը

բարեբեր արտ մը ունի բարունակ

արտուտիկը ունի բունիկ սիրունիկ

գետակ

էգ գետը գիր սագ երգ գէշ
գարի գեղջին գինի գունդ
ախպար — սագիկ. սագիկ.
դէպի ուր — դէպի գետակ.
ուրկէ կուգաս — գետակէն

Ես շատ կը սիրեմ գարունը
Երբ պիտի գաս, գարուն սիրուն
Եկուր շատ շուտ, անուշ գարուն
Ես գիր կը գրեմ, ես գիտեմ գիր
գրել, գիտեմ կարդալ, գիտեմ երգել
գետակ, գըրէ սագ, գա՛գիկ, դանակ ալ
գըրէ սագիկ, գա՛ռնիկ, դանակ ալ գըրէ

Միածան

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՈՐՍՈՐԴ

Ո

որ ուր որս սուր Նոր Շոր
որդի ոսկի որսորդ Գող
Շուր որկոր գրիս Փորորը
կապրապրէ ոփեցորսա Նոյ
Նոր Շորեր ունի

Ո՛րսորդ, որսա՛ նապաստակը
ոսկին կլոր է, շունը ոսկոր կ'ուտէ
տեսա՞ր կարմիր տափիկ բադիկը
մամիկը կոլորէ խլիկը
ոլորէ՛, մա՛միկ, ոլորէ՛,
Նանիկներդ շորերը նորէ.

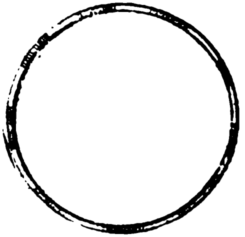

օղակ

օ Ղ

օ օր օն օղ Ող աՂ եՂ Ղեկ
Օղակ աՂեկ ՊՂպրուշ աղաՂաՂակ
Գեղ. օձնիկ. գոռ ՂՄը Գեր Գրե:
գիշեր Օրիորդը Ղար է:
սիրէ ԳեՂամը

ողորմէ՛, տէր, լրսէ մեր աղաղակին
կաղամիդի սեղանը չխտկեցին
օ՛ն, պօ՛ղոս, գրէ աղօտ, արօտ, դեղին
կաղին, օղիկ, շողիկ
օր օր օր օր, իմ մանկիկ,
իմ անուշիկ, նոնոշիկ.

վարդ

Վ

Վան Վառ Վեր Վէժ Վարդ
Վերջի կով Վերադ Վեղար
Վրէժ Ժողով. Վարդը շատ
անուշ կը բուրէ. Վարդան
ու Ժ [illegible]

վաղարշակ շատ բարի է, բարի տղան
գովեստ կընդունի, բարենիշ կառնէ
վարդապետը վեղար ունի
կո՛վիկ, կո՛վիկ, ո՞ւրկէ եկար.
մարգերէն, արօտներէն

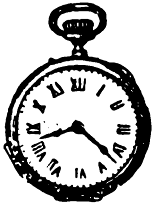

ժամ

ժ

իժ մեծ ժամուժ քուժ օժիք
քաժին աժան պապիկիժ քաժակ
մեր դղեակ սրբելի է ամենաժ
ժամը ինչնին դուռն սրբել ժամ

ուղտը ուժեղ կենդանի է
իմ բաժինս տուր որ ուտեմ
մեր վարժարանը շատ մօտիկ է
ժամանակ ունի՞ս տուն գալու
մերուժան ու վարուժան միասին
ժուռ կուգան

զանգակ

Շ

[illegible]

մըժեղը զանգիր բըզէզ մըն է
զա՛րուկ, արագ մի՛ վազեր. եկո՛ւր
ու տե՛ս մեր սիրուն մանկապարտէզը
եզը կը շարժէր կոտոշները

զատիկ է եկեր,
մեզ նոր օր բերեր.

հոլ

հ

հա հէ հօ ահ օհ հուր հող
համ հիւն կահ հայկ համբաւ
Սմբատը բահով կը փորէ հողը
արօրով կը հերկէ արտը

Հերմի՛նէ, կօշիկդ հանէ․
գառնուկը հօ՛ս բեր․— ահա՛ բերի
տեսար հօտաղը իր հօտին հետ
հովե՛ր, տարուբեր հովեր
գէ՛շը տար, աղէկը բեր․

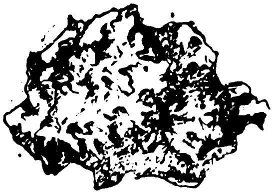

քար

ք

քա քու թիք ոք քար Ձիրք
քաղաք զբաքուկ ուղք Խաքուր
քուրջիկ. Կեղք կոչքի. Շուշը քաղէ
աքաղաղը կերջէ. կուկուլիկն

Մենք քաղաքը կը բնակինք, դուք՝ գեղը, Անա՛հիտ, քանի՞ տարեկան ես.
Հինգ տարեկան
Ահը վեր է քան մահը

Օրօր ըսեմ, քունը տանի
Մաման առնէ տունը տանի.

ցորեն

ց

ցան ցից ցեց ցող ցուպ ցանց
ցուցակ կացին ցորեն ցամաք
ցորակ. ցուրտ ձմեռ, քանի սարից
ցուրտը քաշվեց որ նորա ձագ

Երեկ օդը ցուրտ էր. Հիմա տաք է
մշակը ցորեն ու գարի ցանեց
պարտիզպանը ցնցուղով ոռոգեց մեր
պարտեզը
Հաց ու պանիր, կեր ու բանիր

Նաւ **տերեւ**

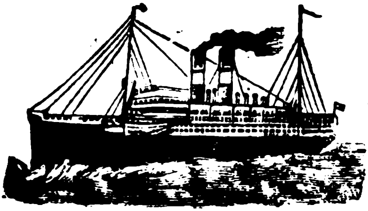

իւ

հաւ աւազ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

պառաւը երեք հաւ ունէր և զաւկի
պէս կը սիրէր
աւազանը շատոնց ցամքեցաւ
լերան ետեւ կարմիր արեւ,
կարմիր արեւ սարին վերեւ.
սեւ սեւ ամպեր, ամպե՛ր սեւ սեւ
մէկդի՛ գացէք, բացէք, արեւ.

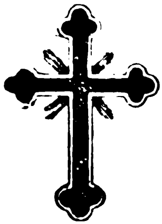

խաչ

խաւ խխու ափ ոփ մուխ սոփ
չար աչ խաչ ձող ողջաց չար
ինէի. խաղանի. խնդանի կանչէնի
իմ մանկութեան աղուոր
կրճանքի ժամանակ խաղուոր

չար տղաք պատիժ կընդունին
խա՛չիկ, խե՞ւ ես, ի՞նչ ես.

ոչ խեւ եմ, ոչ խենդ

կովը մօ՜ մօ՜ կը բառաչէ,
պոչը վեր վար հա՜ կը շարժէ։
ժամը ունի խաչ ու խորան
քըշոց, բուրվառ, աւետարան,

ծառ

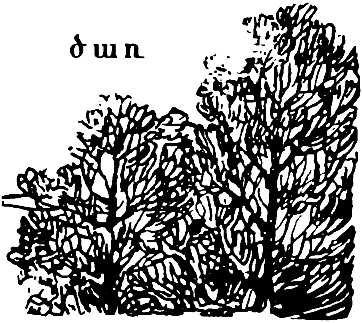

ծ

ած օծ ծամ ծիլ ծառ ծամ
ծածկոց ծածան ածուխ
ծառերը ծաղկեցան. ծաղիկ
բացին. ծափիկ ծափիկ
ծիծառնիկ

ծովակը խոր չէ, ծանծաղ է,
ածուխը սեւ է, մածունը՝ սպիտակ

տես նաշխուն ծիածանը
անծիկ, .անծիկ ծըրարոցիկ,
եկո՛ւր, ծիծե՛ռնակ, սիրո՛ւն ծիծեռնակ

ճանճ

Ճ

ճար ճէ ճ ճիգ աճ ճաճ ճաշի
ճանկար ճիրան օճառ ուճիր
ճոպուռուռ ճռռ ճռռ կռ ճռճռռար
ճրագը ճաճան ճարթյա

կատուն սուր ճանկեր ունի
կաւիճը ճերմակ է, ճահիճը չորցաւ
ուր ճենճ, հոն ճանճ
փառգավառ, ճըլրագըռ վառ.
սար ընեմ, ճոր ընեմ,
կապան կըտրեմ, չոր ընեմ

փիսիկ

փ

փիղ ափ խուփ կափ փուք չափ
փափագ փափուկ փափախ
ես դեռ շատ փոքրիկ եմ
վարդը փուշ ունի
առանց փուշի վարդ չըլլար.

փիղը պատիճ ունի, խոշոր կենդանի է
գըլորեր է խուփիկը, գըտեր է պըտուկը

փի՛սիկ, փի՛սիկ
դուն չար փոքրիկ,
ունիս կեռ կեռ,
սուր սուր ճանկեր։

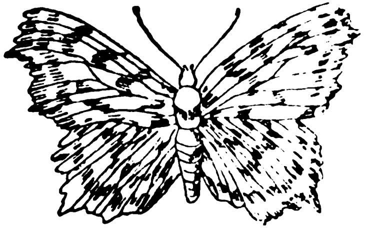

թիթեռ.

թ

Թի Թա Թէ Թաթ Թութ խութ
Թաղար Թագաւոր Թրթռուն
Թագուհին Թաւիշէ Թիկնոց ունի
Թութակը մարդու պէս կը խօսի

Ե՛լ, թեւ թեւի տանք ու պարենք,
դուք ալ զարկէք թըմբուկը
մեղուն թըռաւ իր փեթակէն
թո՞ւթը ուտել կը սիրես թէ թուզը
խատուտիկ, պուտպուտիկ,
թեթեւ թըռիչ թիթեռնիկ,
թեւիկներով ծափ կուտաս,
ծաղկէ ծաղիկ պար կուգաս։

եօթը վառեակ

եա եօ իէ

եա եօ իէ

արթնած Տայրիան միմեան.
կերակել եօթը եօթնեակ արդեօք
Մեր հաւը եօթը վառեակ ունի
սարեակը Թորոս եղծեց

Թաթուլին մականունը Թորգոմեան է
արդեօք քանի՞ սենեակ ունի տունը

աղքատները նեղութեան մէջ են
կըտ կըտ կըտ կըտկըտա՜ք,
Հաւ-մարիկին թեւին տակ
վառեակներ կան ըսպիտակ.

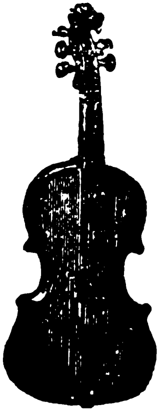

Ջ

ջութակ ջ

աջ էջ ջուր մէջ արջ ջախ
մերձ իջեւան ջութակ ջարդ
ջարին ճըպա— ջուրին մէջ
ու Ջիրկը փոխի էջ ունի

դասարանին առաջին աղջիկը սա
Զարուհին է

տիգրան շատ լաւ ջութակ կ'ածէ
գնչուն խաղցուց իր արջը
գէ՛որգ, վար իջիր սանդուխէն

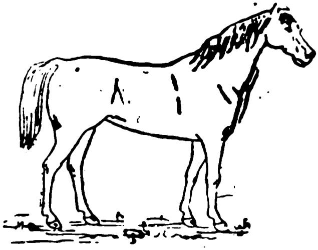

ձ

ձի

ձ

Ձի Ձեւ Ձէթ Ձուկ օձ Ձորձ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ձիերը կառքերու կը լծեն
դերձակը կարեց ձեւաւոր հանդերձներ
ես գանձ կ'ըսեմ, դուն տանձ կը հասկնաս

Ջուր տեսայ, ձուկ եղայ
Ծառը տեսայ, մուկ եղայ

իւ

իւ

բիւղ բիւր հիւր
ալիւր արիւն
գիւ թիւ միւ
կռիւ հաշիւ
պարգիւ հիւսիս
ձիւն աղբիւր

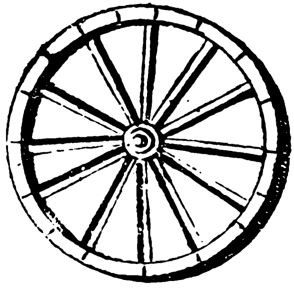

անիւ

Կառքին անիւը կը դառնայ
ճռռոց կերթան սայլերը
համբար գիւղութիւն

ցորենով ալիւր կը շինեն
ձեր տունը շատ հիւրեր եկան
ես պիտի սովրիմ՝ գրել թիւեր և
հաշիւ ընել
առիւծին ձագին կ'ըսեն կորիւն
ձիւնը կուգար փաթիլ փաթիլ
հետոն ալ անձրեւ կաթիլ կաթիլ

յ

յոպոպ

յ

յար յոթ յարդ յօձ յարկ
[illegible]
յակոբը [illegible]
յորդորը [illegible] է

յիսուս յարութիւն առաւ
պարտեզին մէջ կան գեղեցիկ
յասմիկներ և յափրուկներ
աղբիւրը շատ յըստակ էր և ջուրին
յատակը կ'երեւնար

այ

մայր ու տղայ

այ

այ մայ հայ քայ Ծայ Փայ
կայ լայ գայ պզզայ փխայ
շուկայ մայլե սայլե խայլի
Յայն կայան. այ այ. մայր
քեզայ Տայլիկ

ես հայ եմ և անունըս հայկ է
հովիւը պոռաց. — գայլ կայ, գայլ,
հասէք

Նայէ՛, հայրիկ, սա փայլուն
ծաղիկներուն
մարդ մարդու քահանայ,
մարդ մարդու սատանայ.

ոյ

բոյն

ոյ

ոյժ բոյն լոյս
խոյ Գոյական
Վայր հաճոյ.
Վրէոյ Գոյն
սառոյց հայր

Նոյ այգի տընկեց

արու ոչխարին խոյ կ՚ըսեն
աղաւնին բոյնին մէջ հաւկիթներ
ածեց

լոյսը բոյսին ուժ կուտայ
պոլսոյ մէջ շատ հայ կայ
բարի լոյս. — աստուծոյ բարին
մանկութիւնը հաճոյալի է,
բայց ծերութիւնը անհաճոյ

ֆ

ֆրանք մորֆին

ֆըրանքը ֆրանսական դրամ է
մորֆինը թոյն է

ով ուա ով ուա
ուէ ուի ուէ ուի
ուե ուու ուե ուու
ւա ւե ւա ւե
ւէ ւի ւէ ւի
ւո ւու ւո ւու

ով ոսկէ աստղուած
պայծառներ բարուներ անուշք
ըրէնուոր Բարուայ Երուէր
Երանգ արդայ խաղայ

յիսուս երուսաղէմ մտաւ
վսաննաներով
ովկիանոսը ընդարձակ է
առուակը կընթանայ հեզիկ
ո՛վ մանուկ, պատուէ մեծերը
աղուէսը խորամանկ է
յովհաննէս թանուոր պիտի ըլլայ
ազնուութիւն ունեցէք, տղա՛ք
Նըւարդ հագուեցաւ, աղուոր աղջիկ
մը եղաւ

սկ ստ սպ սկ ստ սպ

սփ սք սթ սփ սք սթ

սկըսիլ [illegible] [illegible] [illegible]
սքօղել սթափիլ [illegible]
[illegible], [illegible] որ ժամ՞

շուշանը սպիտակ է
ամպերը սքօղեցին լուսինը
օրիորդ պայծառ սքանչելի դաշնակ
կը զարնէ
աստուած ստեղծեց աշխարհը

զբ զգ զբ զգ

զմ շտ զմ շտ

զգօն զբաղում [illegible]
[illegible] զմայլելի

երէկ աղուոր զբօսանք ըրինք
յուլիանէ զգայուն աղջիկ մըն է.
զմայլելի կերգէ

Փիլոմէն աղտոտեց զգեստը
այդչափ մի՛ շտապեր, պարոն

ԲԱՂԱՁԱՅՆ ՏԱՌԱԽՈՒՄԲԵՐ

ԲԱՌԵՐՈՒՆ ՍԿԻԶԲԸ

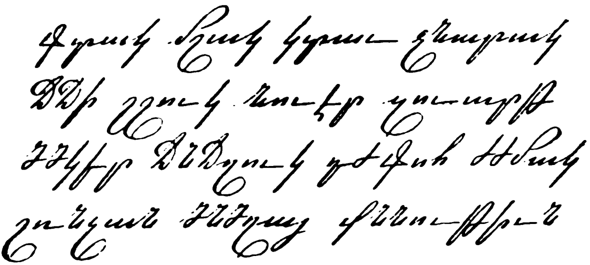

Հացը կտրեցինք դանակով
Հայրիկը երկու ծրար կտաւ գնեց
փնտռողը կը գտնէ ուզածը
գնդակը կլոր է
անձրիւէն թրջեցանք, խխում
դարձանք
առանց մտածելու գործի մի՛ սկսիր
երէկ շատ պտտեցանք
պարտիզպանը կը ջնջէ վնասակար
ճճիները

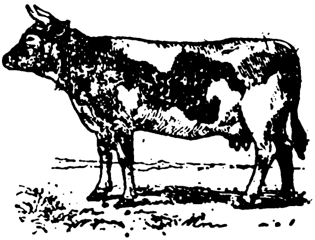

Կովիկ, կովիկ
Կաթնաղբյուր-իկ
Եկ իմ մոտիկ:

ԲԱՂԱՁԱՅՆ ՏԱՌԱԽՈՒՄԲԵՐ

ԲԱՌԵՐՈՒՆ ՎԵՐՋԸ

Վագր հասկ կոճղ ծաղր
Բարձր Թանձր սանդղ անգղ

Մասիս շատ բարձր լեռ է
Թանձր մշուշ պատեց չորս դին
մեղուն կուտայ քաղցր մեղր
արուսեակ փայլուն աստղ մըն է

զուլէն, գիրքդ մաքուր պահէ
ձեռքս շատ մեծցաւ

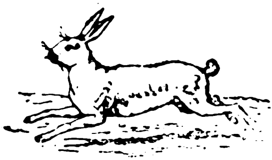

Նապաստակ,
Յորի նապաստակ.
Ո՞ւր կը վազես
փոքր ջարդակ:

ԱՌՈԳԱԿԱՆ ԿԱՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

• ԲԱՌԵՐՈՒ

այս տղան համր⁀է
անիկա իմ հայրիկս⁀է
ամառն⁀ալ անցաւ. ձմեռն⁀ալ
վագր⁀ու գայլ անգութ գազաններ են
կեանքը շատ քաղցր⁀է

այս գիրքը քո՞ւկդ‿է
հաւէրն անգամ՝ բոյն ունին
որն‿որ ուզես, զայն առ
բարձր լեռան փուքն‿ու քամին շատ․
կըլլայ
վարդն‿ու շուշանը պարտէզներու
զարդերն‿են
երուանդ գիրքն‿առ ու թեւին տակ
ու‿գնաց

անուշ քունիկն‿աչերն‿առեր
անուշ հովերն‿ալ տարուբեր,
իմ տատրակիս քունն‿է եկեր,.
անուշ երգով ըսեմ օրօր։

ԱՅԲՈՒԲԵՆ

ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ԿԱՐԳՈՎ ԵՒ ԱՆՈՒՆՆԵՐՈՎ

ա բ գ դ ե զ է ը թ ժ ի լ
խ ծ կ հ ձ ղ ճ մ յ ն շ ո
չ պ ջ ռ ս վ տ ր ց ւ փ ք օ ֆ.

ա բ գ   դ ե զ   է ը թ   ժ ի լ
խ ծ կ   հ ձ ղ   ճ մ յ   ն շ ո
չ պ ջ   ռ ս վ   տ ր ց   ւ փ ք   օ ֆ

այբ   բեն   գիմ   դա   եչ   զա
է   ըթ   թո   ժէ   ինի   լիւն
խէ   ծա   կեն   հո   ձա   ղատ
ճէ   մեն   յի   նու   շա   վո
չա   պէ   ջէ   ռա   սէ   վեւ
տիւն   րէ   ցո   հիւն   փիւր   քէ
օ   ֆէ

ԹՈՒԱՆՇԱՆՆԵՐ

0 1 2 3 4 5

6 7 8 9 10

0	1	2	3	4	5
զերօ	մէկ	երկու	երեք	չորս	հինգ
6	7	8	9	10	
վեց	եօթը	ութը	ինը	տասը	

ԱՅԲՈՒԲԵՆԸ (ոտանաւոր)

այբ բեն գիմ,
— կեցցէ ազգ իմ
դա եչ զա
— պապադ տեսայ
է ըթ թօ,
— ո՞ւր ես, պետօ.
ժէ ինի լիւն,
— կապոյտ հիլուն.

խէ ծա կեն,
— մտիր ծակէն.
հո ձա ղատ,
— եղիր ղաթ ղաթ.
ճէ մեն յի,
— խմէ՛ գինի.
նու չա մո
— ապո՛ւշ աւօ.
չա պէ ջէ
— սրինգ փչէ.
ուա սէ վեւ,
— ցաթեց արեւ.
տիւն րէ ցո,
— ըսէ՛, կեցո.
իւն փիւր քէ.
— ա՛լ հերիք է,
եւ օ փէ
— հերի՛ք, ո՜փ, է....

Ա ա Արամ Արշակ Անուն

Ա ա Արամ Արշակ Անուն

Ս ս Սուրէն Սարգիս Սակառ

Ս ս Սուրէն Սարգիս Սակառ

Անահիտ բարի աղջիկ մըն է։
Անճարակին կերածն է բանջար։
Աղուէսը պոչը վկայ կը բերէ։

Սիրանոյշ դպրոց կ'երթայ։
Սեղանին վրայ շիշեր դրուած են։
Սև աչքը մօրուց պէտք է։

Աշխատասէրն ու ծոյլը

Միսակ աշխատասէր է. կ'ըսէ.

—Այսօր սորվիմ վաղը խաղամ։

Սարգիս ծոյլ է. կ'ըսէ.

—Այսօր խաղամ, վաղը սորվիմ։

Ո ո Ոգի Որոմ Ոստրէ։

Ո ո Ոգի Որոմ Ոստրէ

Ռ ռ Ռուս Ռահան Ռետին

Ռ ռ Ռուս Ռահան Ռետին

Որսորդը կաքաւներ որսաց։
Ոստրէն ծովային կենդանի մըն է։

Ռուսիա շատ ընդարձակ երկիր է ։
Ռահանը հոտաւէտ բոյս մըն է։
Ռուբէն շատ մը խաղալիքներ ունի։

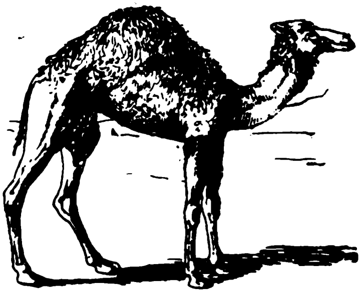

Ուղտին պատասխանը

Ուղտին ըսին թէ՝ վիզդ
ինչո՞ւ ծուռ է։
Ան ալ ըսաւ
Ո՞ր տեղս շիտակ է որ
վիզս ծուռ չըլլայ

Տ տ Տիրան Տնակ Տունկ

Տ տ Տիրան Տնակ Տունկ

Օ օ Օննիկ Օշական Օդ

Օ օ Օննիկ Օշական Օդ

Տանձը խիստ համեղ պտուղ մըն է։
Տասն անգամ չափէ, մէկ անգամ կտրէ։
Տիգրան Սուրէնին զարկաւ։

Օդը շատ գեղեցիկ է այսօր։
Օհաննէս և Արամ միասին
զբօսանք ըրին։

Օրօրերգ

Օրո՜ր, օրո՜ր, օրդ շատնայ,
Օրդ շատնայ, տարիդ մեծնայ,
Տարիքդ հազար տարու մօտենայ,
Անձիկդ հազար բարու տիրանայ։

Ր ր Րոպէ Րոք Րաֆֆի

Ր ր Րոպէ Րոք Րաֆֆի

Դ դ Դաշտ Դրախտ Դժողք

Դ դ Դաշտ Դրախտ Դժողք

Րոքը մանելու գործիք է։

Ոոպէի մը գործ է այս գործը։

Դերանիկ և Տրդատ իրարու քոյր
եղբայր են։

Դաշտը լեցուն է մշակներով։

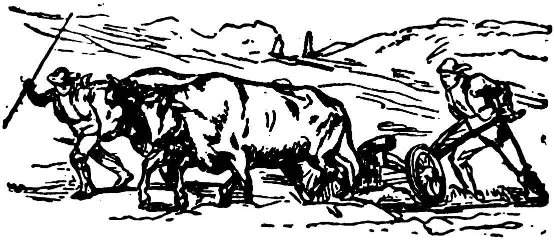

Գութանի երգ.

Ահա ցաթեց կարմիր արեւ,
Տաք ու պայծառ է օրը.
Դէ՛հ, քաշեցէ՛ք սիրուն եզներ,
Առաջ շարժէք արօրը.

Ց ց Ցամաք Ցոլակ Ցորեկ

Ց ց Ցամաք Ցոլակ Ցորեկ

Գ գ Գուրգէն Գտակ Գրիչ

Գ գ Գուրգէն Գտակ Գրիչ

Ցանցով ձուկ կ'որսայ ձկնորսը։
Ցիրուցան մի՛ ձգէք ձեր գիրքերը։

Գեղամ ու Ցոլակ միասին պտոյտի
ելան երեկ։

Գառնուկին հետ պառկէ՛, արտոյտին
հետ արթնցիր։

Գորտին տուածը

Գորտին հարցուցեր են թէ ինչո՞ւ միշտ կը կըկռաս։

Ան ալ ըսեր է։

— Անոր համար որ ձայնիս զմայլած եմ։

Պ պ Պարգեւ Պսակ Պնակ

Պ պ Պարգեւ Պսակ Պնակ

Բ բ Բարսեղ Բանակ Բերդ

Բ բ Բարսեղ Բանակ Բերդ

Պատուէ հայրդ ու մայրդ։
Պառաւն իր թանին թթու չըսեր։
Պօղոսիկ Գէորգին հետ հոլ խաղաց։

Բրուտը կաւէ ամաններ կը շինէ։
Բերնէ բերան, ասեղը կ'ըլլայ գերան։

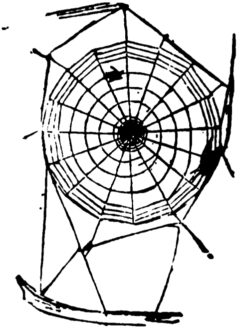

Սարդն ու բզեզը

«Բըզ բըզ բըզ բըզբըզան
«Բզէզն եկաւ զըրըզըզան
Ցանց բերաւ թակարդը
«Բռնէց ճանճը մէջ սարդը

Լ լ Լուսիա Լիմոն Լակոտ

Լ լ Լուսիա Լիմոն Լակոտ

Ը ը Ընկեր Ընծայ Ընկոյզ

Ը ը Ընկեր Ընծայ Ընկոյզ

Լեւոն աշխատասէր տղայ մըն է․
Լեռ սար ձիւնով ծածկուեցաւ․
Լուսիա իր մատիտը Բարսեղին
տուաւ․

Ընկերդ սիրէ քու անձիդ պէս․
Ընտիր պտուղներ են ելակը, դեղձը,
ծիրանը, խաղողը ։

Գետին հանելուկը

Օրան օրան ժուռ կուգայ,
Ոտքեր չունի ման կուգայ,
Բերան չունի կուլ կուտայ,
Ըսէք տեսնեմ, ի՞նչ է այն.

Ի ի   իսահակ   իրիս   իժ

Կ կ Կապայ Կիւրեղ Կին

Կ կ   կապայ   Կիւրեղ   Կին

Ինչ որ ցանես, այն կը քաղես

Իժը թունաւոր օձ մըն է.

Կամաց կամաց, բամպակը կ'ըլլայ մանած.

Կոր եղաւ՝ կացին կ'ընենք. տափակ եղաւ՝ բահ.

Կաղն ու կոյրը

Կաղն ու կոյրը միաբանեցին
պիտի ճանչնային.
Ինչպէս ընկերներ ....։
Կոյրը շալակ առաւ կաղը
որ երկուքին ալ առաջնորդէ անցած
ճամբէն։

Հ հ Հրանտ Հրեշտակ Հինգ

Հ հ Հրանտ Հրեշտակ Հինգ

Ն ն Նեկտար Նշան Նուռ

Ն ն Նեկտար Նշան Նուռ

Հովիւը գառնուկները կ'արածէր.
Հրաչեայ եղբայրն է Նարդուհին։

Հազար հեղ մեղր ըսէ, բերանդ
չանուշնար։

Նաւակ նստանք, գիւղ գնացինք.
Նուարդ Դաւիթէն պզտիկ է.
Նուշը շատ համեղ պտուղ է։

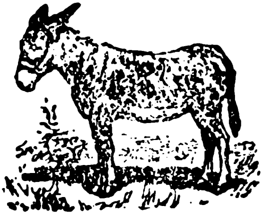

Իշուկին առածը

Անօթեցա՞ր, ըսին իշուն
Հա՜, քի՛չ մըն ալ համբերէ.
Կուգայ գարուն, կուգայ աշուն
Ու քեզի խոտ կը բերէ։

Մ մ Մուշեղ Մանգաղ Միտք

Մ մ Մուշեղ Մանգաղ Միտք

Ե ե Եղիշէ Երազ Եղիճ

Ե ե Եղիշէ Երազ Եղիճ

Մեղքը՝ լալով, պարտքը՝ տալով։

Մէկը կայ՝ հազար կ'արժէ, հազար կայ՝ մէկ չարժեր։

Եւգինէ և Մարիամ կառքով պտոյտի ելան։

Ես փոքրիկ եմ, բայց ծոյլ չեմ։

Արթուն Մուշեղը

Քու Մուշեղն իմ փոքրուկ անուշ,
Սկյուկներս այդ իմ ճիճիկ նուշ.
Ու՞մ շուշեր որ կանչում կամ ուշ,
Համբույր մի տուր ինձի անուշ.

Խ խ Խորէն Խրամ Խաղող

Խ խ Խորէն Խրամ Խաղող

Փ փ Փեթակ Փետուր Փարչ

Փ փ Փեթակ Փետուր Փարչ

Խեղճերուն և աղքատներուն
պարտինք օգնել.

Խոզը՝ մեծին, ջուրը պզտիկին.

Խեւը՝ խրատն ինչ ընէ, սեւը՝ սապոնը.

Փեթակին մէջ մեղր կայ.

Փայլինէ փունջ մը ծաղիկ հաւաքեց։

Խաղողին հանելուկը

Անոլոր դերձան,
Անծակ մարգրիտ,
Աստուած կը շարէ,
Մարդը կը քակէ։

Է է Էակ Էմմա Էրիկ

Է է Էակ Էմմա Էրիկ

Թ թ Թագ Թիակ Թուղթ

Թ թ Թագ Թիակ Թուղթ

Էշն ինչ գիտէ նուշն ինչ է.
Էմմա խելացի աղջիկ մըն է.

Թագուհի մայրիկն է Էլպիսին.
Թռչունը հաւկիթ ածեց իր բոյնին
մէջ.

Թրթուրը թիթեռնիկ եղաւ։

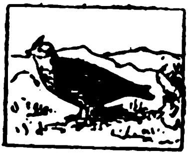

Կաքաւաձագին

Կըքու-գին, տըքու-գին,
Կըկըրու-րնէրըց թաքու-գին,
Ծէ-րինէրըց Ծրն, Ծրն, Ծրն,
Կանչըց ախպոր Ճրն, Ճրն, Ճրն.

Ղ ղ Ղուկաս Ղևոնդ Ղեկ

Ղ ղ Ղուկաս Ղևոնդ Ղեկ

Վ վ Վահագն Վտակ Վեժ

Վ վ Վահագն Վտակ Վեժ

Ղազարոս ձիւնագնդակ խաղաց
Վահանին հետ։

Ղեկավարը դարձուց նաւը։

Վերգինէ և Ղևոնդ շատ խելօք են

Վարդավառ, ճրագդ վառ։

Ապրիմ–մեռնիմ

Ղուկաս և Վահրամ դաշտին մէջ գտան ապրիմ–մեռնիմներ ու սկսան թերթերը մէկիկ մէկիկ փետել ըսելով.

—Ապրիմ... մեռնիմ... ապրիմ... մեռնիմ...։

Թերթերը հասան ապրիմին վրայ և տղաք շատ ուրախացան որ պիտի ապրին։

Ժ ժ Ժամանակ Ժանիք Ժիր

Ժ ժ Ժամանակ Ժանիք Ժիր

Ծ ծ Ծաղիկ Ծորակ Ծիտ

Ծ ծ Ծաղիկ Ծորակ Ծիտ

Ժամը քանի՞ վայրկեան է, Հայկ։

Ժիրայր ի՛նչ աղուոր պարեց․

Ծիտն ի՞նչ է որ եզն ի՛նչ ըլլայ․

Ծիրանը ոսկեգոյն պտուղ մըն է։

Մոմին հանելուկը

Երկայն աղիք
Ծայրը ծաղիկ։

Ծոյլին կիրակին

Ծոյլին ասացին թէ ինչու
չես բանում
Այսօր կիրակի է ասաց
Ծոյլին համար ամէն օր կիրակի է։

Շ շ Շապիկ Շերամ Շիւղ

Ջ ջ Ջութակ Ջերմ Ջուր

Շունը հաչելով գայլ կը բերէ.

Շերամը մետաքս կը հանէ.

Ջաղացքով ալիւր կ՚աղան։

Ջութակ կրնա՞ս նուագել, Շուշա՛ն։

Հովիւին երգը

Լուսնակն անուշ. հո՜վն անուշ,
Ծինականին քունն՝ անուշ.
Ցաթեց լուսնակ երկինքէն,
Հովուին սըրինգն էր անուշ։

Յ յ Յիսուս Յոպոպ Յարդ

Յ յ Յիսուս Յոպոպ Յարդ

Ք ք Քուրիկ Քաղաք Քար

Ք ք Քուրիկ Քաղաք Քար

Յուլիանէ դպրոց կ'երթայ։
Յարգեցէք ծեր մարդիկը։

Քամիին բերանը քամին կը տանի։
Քունն ու մեռնելը մէկ է։

Շատ խօսողին շատէ շատին
Քիչ խօսողին շատէ շատին

Կրիայի Հանելուկը

Քար քարի վրայ, քար չէ՛,
Լեռ սառ կ'արծի, դուար չէ,
Հաւկիթ կ'ածէ, հաւ չէ։

Ձ ձ Ձորակ Ձայն Ձուկ

Ձ ձ Ձորակ Ձայն Ձուկ

Ճ ճ Ճագար Ճանճ Ճիւղ

Ճ ճ Ճագար Ճանճ Ճիւղ

Ձմեռը ձիւն կուգայ։
Ձին ու ջորին կռուեցան, մէջտեղն
էշը սատկեցաւ։

Ճանճն ի՞նչ է որ ճենճն ի՞նչ ըլլայ։
Ճերմակ է շուշանը կարմիր է վարդը։

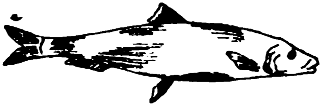

Ձուկին առածը

Ձուկին հարցուցին թէ ծովէն ի՞նչ լուր։

Ըսաւ.— Շատ բան ունիմ՝ ըսելու, բայց բերանս ջուրով լի է։

Չ չ Չամիչ Չար Չուան

Չ չ Չամիչ Չար Չուան

Ջ ջ Ջաւէն Ջապէլ Ջատ

Ջ ջ Ջաւէն Ջապէլ Ջատ

Չար ընկերներէ հեռացէ՛ք։
Չամիչը ի՞նչ բանէ կը շինուի։

Չմիւռնիա շքեղ քաղաք է։
Չարդարեցին Ծնունդի ծառը։

Չամիչին հանելուկը

Սեւ ուլիկ
Փէտէ պոչիկ։

Մարտն ու Զատիկը

Մարտը կուգայ ծաղիկներով,
Երկրից հաւքե՛րը կարդալով.
Ահա՜ եկաւ մեր Սուրբ Զատիկ,
Բերէ՛նք, ներկէ՛նք կարմիր հաւկիթ.

Ց ց Ցիլոմէն Ցրանք Ցէս

Ց ց Ցիլոմէն Ցրանք Ցէս

Ցիլոմէն և Եղուարդ միասին
պարեցին
Ցուլիկս Փառանձեմին դրացի է,

Օննիկին նամակը

Օննիկ նամակ կը գրէ իր մամուն այսպէս

Սիրելի մայրս.

«Ուրախ եղայ և գիրքերը որ ղրկես կը կարդամ և կը գրեմ: Ահա այս նամակը իմ գիրքս է: Ձեռքերդ կը համբուրեմ սիրով:

Օննիկ

Հանելուկ

Ճերմակ դաշտիկ = Թուղթ
Սեւ սեւ հնտիկ = Մելան
Ձեռքով ցանէ, = Գրել
Լեզուով հնձէ. = Կարդալ

ԳԼԽԱԳԻՐ ԱՅԲՈՒԲԵՆ

ՁԵՌԱԳԻՐ

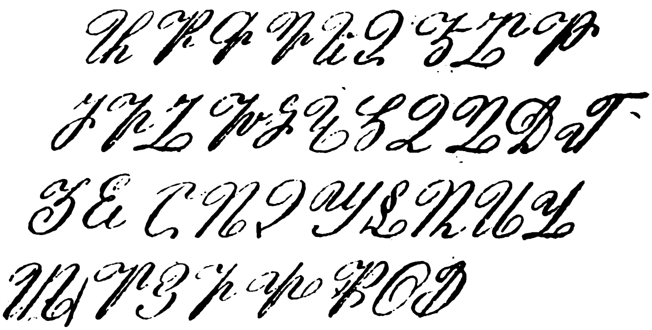

ՏՊԱԳԻՐ

Ա Բ Գ Դ Ե Զ Է Ը Թ

Ժ Ի Լ Խ Ծ Կ Հ Ձ Ղ

Ճ Մ Յ Ն Շ Ո Չ Պ Ջ

Ռ Ս Վ Տ Ր Ց Ւ Փ Ք

Օ Ֆ

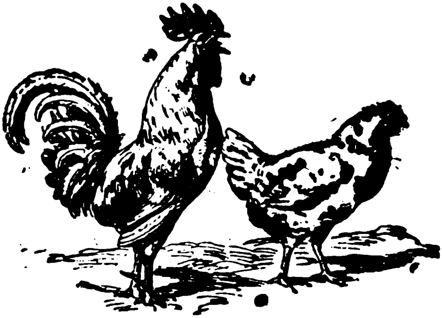

ԱՔԱՂԱՂԻՆ ԵՐԳԸ

Աքաղաղը կ'երգէ, կուկուլիկկո՜ւ....։
Աքաղաղը կ'ուզէ ըսել. պզտի՛կ տղաք, հերի՛ք քնանաք։
Աքաղաղը կը կանչէ, կուկուլիկկո՜ւ....։
Արեւը ծագեցաւ, պզտի՛կ տղաք, ելէ՛ք, ելէ՛ք։

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ Մեծդ Աստուած,
Որ ես տուած
Մեզ բարի հայր
Եւ գթոտ մայր,

Տո՛ւր մեզ շնորհք,
Ըսե՛նք աղօթք.
Զըլլանք անհոգ,
Ապրինք խելօք,
Պարկեշտ ու հեզ,
Եւ սիրենք Քեզ.

ԻՄ ԾՆՈՂՔՍ

Ես փոքրիկ տղայ մըն եմ. Ես ունիմ հայր ու մայր.

Հայրս ու մայրս իմ ծնողքս են.

Իմ ծնողքս զիս կը կերակրեն ու կը խնամեն. Անոնք ինծի կուտան հագուստ և կօշիկ. կուտան ինծի կակուղ անկողին քնանալու.

Իմ ծնողքս զիս շատ կը սիրեն. Ես ալ զանոնք կը սիրեմ.

ՀԱՄԲՈՅՐՆԵՐ

Երբեք համբոյր ունիմ տալիք
Անուշ, համով երբեք պաչիկ,
Է՛ն խոշորն է իմ մեծ եղբօր,
Է՛ն ուժովը՝ իմ բարի հօր,
Բայց է՛ն երկարն, գիտէ՞ք, որի՞...
Ան մայրիկին կը վիճակի։

ԶԳԱՅԱՐԱՆՆԵՐԸ

Ես աչքովս կը տեսնեմ։
Ականջով կը լսեմ։
Քիթով հոտ կ'առնեմ։
Լեզուով կը ճաշակեմ։
Մատերով կը շօշափեմ։
Ցուրտը, տաքը, կոշտն ու կակուղը մարմինովս կ'զգամ։

ՃՆՃՂՈՒԿԸ

Ա՜յ ճնճուղիկ,
Պատիկ մատիկ,
Կարմիր տոտիկ,
Սպիտակ փոքրիկ,
Ուտես կուտիկ,
Խմես ջրիկ,
Առուին եզրիկ,
Կ'երթաս բունիկ,
Ձագիդ քովիկ։

ՄԱՏԵՐՈՒ ՀԱՄՐԱՆՔԸ

Գէորգ խնձոր մը ունէր ձեռքը։ Պզտիկ քոյրը տեսաւ ու ըսաւ։

— Կէսն ինծի կուտա՞ս....։

—Քանի մատ ունիս, համրէ որ տամ։
—Քոյրը սկսաւ համրել։
—Մէկ, երկու, երեք... չորս... հինգ... վեց... եօթը... ութ... ութ մատ, Գէ՛որգ։
—Չէ՛, չեղաւ, լաւ համրէ որ տամ։
Քոյրը նորէն սկսաւ համրել։
—Մէկ, երկու, երեք, չորս, հինգ, վեց, եօթը, ութ... ինը... տասը... տա՛սը մատ, Գէ՛որգ։
—Լաւ, հիմա ճիշտ համրեցիր։
Եւ Գէորգ խնձորին կէսը տուաւ քրոջը։

ԳԱՐՈՒՆ

Եկո՛ւր, գա՛րուն,
Գարուն սիրուն,
Բե՛ր մեզ արեւ,

Ցօղ ու անձրեւ,
Ցորե՛ն բուսցուր,
Պտո՛ւղ հասցուր,
Ուտե՛նք, խմե՛նք,
Աստուա՛ծ օրհնենք։

ԼԱՄԲԱՐԻՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿԸ

Հոր,
Հորին մէջը ջուր,
Ջուրին մէջը,
Օձին բերանը բուստ։

ԿԼՈՐԻԿ, ԹՈՄՊՈՒԼԻԿ

Կլորիկ, թոմպուլիկ,
Հասակս է պստըլիկ
Թուշերս են խնձորիկ
Աչքերս են սեւուլիկ
Քիթիկս է մինինիկ,
Բերանս է անուշիկ
Կա՞յ ինծի պէս աղուորիկ.
Չկա՛յ, չկա՛յ, չկա՛յ...

ԼԱՒ ԸՆԿԵՐ

Լերան հասարակ ծաղիկը պատահմամբ մեխակին հետ մէկ թաղարի մէջ տնկեցին։

Եւ ի՞նչ եղաւ, գիտէ՞ք...

Մեխակին պէս ինք ալ անուշ հոտ ունեցաւ։

ԾԱՓԻ՛Կ, ԾԱՓԻ՛Կ

Ծափիկ, ծափիկ ծիրանի,
Կարմիր խնձոր կը նմանի,

Ոսկի սրմա մազերը
Հովը թել թել կը տանի,
Ո՛ւր կը տանի, թո՛ղ տանի,
Պապուկին պաղչան կը տանի։

ԾՈՅԼՆ ՈՒ ՋՈՒՐԸ

Ծոյլը կը հարցնէ ջուրին։

—Ջո՛ւր, ո՞ւր կ'երթաս, դադար չես առներ։

Ջուրը կ'ըսէ։

—Կ'երթամ արտ անտառ ջրելու որ կանանչնայ, ծոյլը տեսնէ՝ ամչնայ...։

ՄԱՏԵՐՈՒ ԽԱՂ

Ծի՛ւ, ճի՛ւ, մատնոցիկ,
Սեւ ագռաւը բռնեցինք,
Եղով, մեղրով տապկեցինք,
Սանամարին կերցուցինք,
Թը՛ռ...

Ր Ե Ի Ի Ն

Արե՛ւ, եկո՛ւր շո՛ւք գնա՛,
Քեզի չամիչ, լէպլէպ տամ,
Խունկ տամ, մոմ տամ, պատկեր տամ,
Քեզի կարմիր կօշիկ տամ,
Քեզի փարչ մը գինի տամ,
Արե՛ւ, եկո՛ւր, շո՛ւք, գնա՛։

ԱՐԱԳԻԼԻՆ ԱՌԱԾԸ

Արագիլին հարցուցին թէ սրունքդ ինչո՞ւ կարմիր է։

Ըսաւ. — Ամառ է։

—Ես քեզ ամա՛ռն ալ տեսայ, ձմե՛ռն ալ։

ԻՄ ՄԱՆՉՈՒԿՍ

Իմ մանչուկիս աչուկը
Կը նմանի ժամուն խաչուկը։

Իմ մանչուկիս բերանը
Կը նմանի ժամուն խորանը։

Իմ մանչուկիս կռնակը
Կը նմանի ժամուն դռնակը։

ՔՈՅՐ ՈՒ ԵՂԲԱՅՐ

Հրաչին քոյրը կը խաղար եղբօրը խաղալիքին հետ եւ յանկարծ կոտրեց զայն։ Հրաչ բարկացաւ եւ յարձակեցաւ քրոջը վրայ որպէսզի ծեծէ։

—Զիս մի ծեծեր, ես քեզի կը համբուրեմ, ըսաւ քոյրը։

—Հրաչ ամչցաւ և ներեց քրոջը։

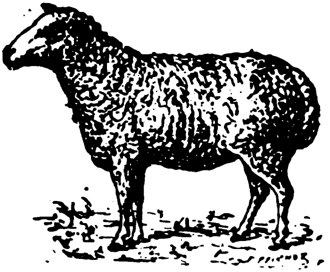

ԳԱՌՆՈՒԿՍ

Սիրո՛ւն անմեղ իմ գառնուկ,
Բուրդըդ ճերմակ ու փափուկ,
Վազելով դաշտ ու արօտ,
Մօրըդ կը քաշես կարօտ։

Մի՛ լար, գառնո՛ւկ սիրական,
Փոքրիկ տղու մը նման,
Կուգայ մայրըդ, հետը շատ
Կը բերէ քեզ անուշ կաթ։

ՇՈՒՏ ԱՍԵԼՈՒԿ

Վահէ ըսաւ Զապէլին։ — Շուտ շուտ ըսէ՛ տեսնեմ։

Ձուկը բռնեմ, ձուկ ուտեմ։
Մուկը բռնեմ, ձուկ ուտեմ։
Զապել կրկնեց.
—Ձուկը բռնեմ, ձուկ ուտեմ։
Մուկը բռնեմ, մուկ ուտեմ։
Հա՛, հա՛, հա՛, խնդաց Վահէ, ատ չեղաւ, մուկը կերար։

ԼՈՒՍԻՆԸ

Նայէ՛, մա՛յրիկ, նայէ՛ վեր,
Լուսինն ի՛նչպէս է պայծառ,
Երկինքի մէջ անըստուեր,
Կը թափառի զերդ լամպար։

Անցած շաբաթ պզտիկ էր,
Ու աղեղի պէս ալ կոր.
Հիմա ո՛րչափ մեծցեր է,
Մեծ Օի պէս է կլոր։

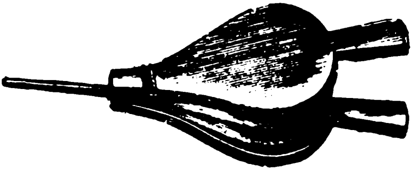

ՓՔՈՑԻՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿԸ

Ծունչ կ՚առնէ,
Հոգի չունի,
Փոր ունի,
Աղիք չունի։

ԱՆՁՐԵՒԻՆ ԵՐԳԸ

Անձրեւ կուգայ, ձիւն կուգայ,
Տէրտէր պապան տուն կուգայ,
Բազմոց ձգեմ, տեղ չկայ,

Փիլաւ եփեմ, եղ չկայ,
Ապուր եփեմ, ջուր չկայ,
Անձրեւ կուգայ, ձիւն կուգայ։

ՄԷԿ ԱՍՏՈՒԱԾ

Գեղամ հարցուց Ազնիւին։

—Գիտե՞ս, քանի՞ Աստուած կայ։

—Մէկ Աստուած։

—Ինչէ՞ն գիտես։

—Որովհետեւ Աստուած ամէն տեղ է, ու քանի որ ամէն տեղ է, ա՛լ ուրիշ Աստուածի տեղ չի մնար։

ԹՌՉՆԻԿԻՆ

Երգէ՛ թռչնիկ,
Քու բոյնիդ մէջէն,

Ուր որ ձագուկներդ
Հեզիկ կը ննջեն ։

Երգէ անոնց,
Երգեր անհամար,
Երգ մըն ալ, թռչնիկ,
Երգէ՛ ինծի համար ։

ԱՐԵՒՆ Է ԾԱԳԵՐ

Արեւն է ծագեր վեր մեր երդիքին ։
Ծագեր է ծագեր լոյս Լուսաւորչին .
Զատիկն է եկեր վեր մեր երդիքին,
Հաւիկն է արթուն Սուրբ Կարապետին,
Կարմիր է հաւկիթ մեր Սուրբ Զատիկին,
Հաւիկն է ածեր Սուրբ Կարապետին ։

ՇՆԻԿ

Շնիկս իմ սիրուն,
Ի՛նչ աղուոր ես դուն,
Ի՛նչ գանգուր փարսեր
Գլխէդ են կախուեր։

Երբ ուրախ ըլլամ,
Ու խնդամ, խաղամ,
Ինծի հետ դուն ալ
Կը սիրես խաղալ։

Իսկ երբ սաստեն զիս,

Ու ցաւի հոգիս.
Դուն ալ ինծի պէս
Արցունք կը թափես։

ՍԱԿԱՒԱՊԵՏ ՄԱՅՐԸ

Մայր մը տասը զաւակ ունէր։ Ամէն առտու տասը հաւկիթ կը խաշէր, մէյմէկ հատ կը բաժնէր անոնց միջեւ։

—Մա՛յրիկ, քեզի բան չմնաց, կ՚ըսէին տղաքը։

—Մայրիկնիդ կրո՛ղ թող ուտէ, կ՚ըսէ մայրիկը, ամէն մէկդ մէյ մէկ պատառ տուէք ձեր հաւկիթէն, ինծի կը բաւէ։

ՊԶՏԻԿ ԲԱՂՁԱՆՔՆԵՐ

Այսօր ի՞նչ է, կիրակի է,
Պապան ինծի փարա մը տայ.
Փարան տանիմ մշակին տամ
Մշակն ինծի ցորեն տայ.

Ցորենը տանիմ Ջաղացքին տամ,
Ջաղացքն ինծի ալիւր տայ,
Ալիւրը տանիմ տաշտին տամ,
Տաշտը ինծի խմոր տայ.
Խմորը տանիմ Թոնիրին տամ,
Թոնիրն ինծի կլիկ տայ.
Կլիկը տանիմ հովիւին տամ,
Հովիւն ինծի գառնուկ մը տայ.
Գառնուկը տանիմ Աստըծուն տամ,
Աստուածն ինծի աղւո՛ր աղջարիկ մը տայ։

ԱՇՈՒՆ

Գարուն էր, եկաւ աշուն,
Ձիւն է բռներ վեր սարերուն։
Թռչնիկ մը տանք կռունկներուն,
Տանին հասցնեն ղարիպներուն։

ԱՅԲՈՒԲԵՆ ՇԵՂԱԳԻՐ

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ
ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ
ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ
ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ	փ	ք
			օ	ֆ				

ա	*բ*	*գ*	*դ*	*ե*	*զ*	*է*	*ը*	*թ*
ժ	*ի*	*լ*	*խ*	*ծ*	*կ*	*հ*	*ձ*	*ղ*
ճ	*մ*	*յ*	*ն*	*շ*	*ո*	*չ*	*պ*	*ջ*
ռ	*ս*	*վ*	*տ*	*ր*	*ց*	*ւ*	*փ*	*ք*
			օ	*ֆ*				